

OSLOVENIE NA ÚVOD SL. BOŽÍCH, BA, NK, Štedrý večer, 24. 12. 2022, 14.30

Drahé deti, dospelí, domáci i hostia,
pravidelní i občasní návštevníci Služieb Božích – všetci
úprimne vitajte tu v Novom evanjelickom kostole.

Štedrý večer patrí ku krásnym okamihom roka.
Je vyvrcholením adventu. Sám **Boh vošiel do nášho času
a chce, aby sme mu dali svoj čas**. Kresťanský život nie je
vecou okamihu, ale chce čas. Nech nás k **novému
odhodlaniu žiť vo viere, ochotne sa skláňať pred Kristom**
posilnia aj tieto štedrovečerné Služby Božie.
Konáme ich v mene Boha Otca, Syna i Ducha Svätého.
Zaspievajme predspev: Rosu dajte nebesá zhora.

Modlitba:

Pane Ježiši, nikto Ťa neprijal.
Nemal si kde hlavu zložiť – iba v jasliah a na kríži.
No Ty si sa od nás neodtiahol.
Neprestal si nás milovať.
Stal si sa naším bratom.
Prosíme, požehnaj svojmu slovu medzi nami,
aby sme ho prijali, nezostali sme duchovne mŕtvymi, ale
žili z Tvojej lásky – pre Teba i pre ľudí. Amen.

Kázeň z evanjelických Služieb Božích, Bratislava (Nový kostol): 24. 12.
2022, 14.30 h, Štedrý večer, ES: 10, 41, 593, 60; A 8, 12; Žalm 2, 1-4.7-8.
10-12;

čítanie zo SZ: Micheáš 5, 1; Izaiáš 9, 5-6; ev.: Lukáš 2, 1-

14

2. Korinským 8, 9: „*Poznáte milosť nášho Pána Ježiša
Krista, že hoci bol bohatý, schudobnel pre vás, aby ste vy
zbohatli Jeho chudobou.*“

Vážení hostia, milí domáci viery, bratia a sestry!

V rámci dnešných Služieb Božích budeme počuť aj
vianočnú báseň od **Martina Rázusa**. Napísal ju v r. 1914
ako reakciu na 1. svetovú vojnu. Kostol v obci Pribylina,
v ktorej Rázus vtedy ako ev. farár pôsobil, zaplnili na
Vianoce ženy, deti a starci. Chýbali len mladí muži, ktorí
krvácali na bojiskách. Na nezmyselné vojnové besnenie
Rázus v básni reaguje slovami:

**„Jednak verím, čo hned' hrôzy ducha desia,
že Ten útly v jasliah zvládze Herodesa
A že oči Ráchel s'z viac nevyronia.“**

Okolnosti vzniku básne napomáhajú, že aj starý text ožije
a stane sa názorným.

Žiaľ, **nepoučili sme sa**. Vojny zúria i dnes. Aj neďaleko od
nás. Nemenej ako pre 108 rokmi, keď Rázus napísal svoju
báseň, je i dnes dôležitou viera,

„že Ten útly v jasliah zvládze Herodesa.“ – Ten,

o ktorom v Písme sv. čítame: „**Poznáte milosť nášho Pána Ježiša Krista, že hoci bol bohatý, schudobnel pre vás, aby ste vy zbohatli Jeho chudobou.**“

Bratia a sestry, **tieto slová nie sú v žiadnom inom období cirkevného roku také názorné, ako na Vianoce.** Vo válove pre kŕmenie zvierat – v jasliah leží Syn živého Boha. Do skaly vyhlíbený jaskynný pivničný priestor sa stáva pôrodnou stanicou. Niet tu nikoho, kto sa o matku odborne postará. **Boh opúšťa bohatstvo neba a obmedzuje svoj život do tejto ohrozujúcej chudoby.**

Apoštol Pavel prízvukuje, že **TO, ČO SA UDIALO NA PRVÉ VIANOCE, SA STALO KVÔLI NÁM.** Nebeský Pán schudobnel pre nás, aby sme my zbohatli Jeho chudobou.

So zreteľom na príbeh Vianoc **je nutné chudobu a bohatstvo nanovo zdefinovať.**

Boh prišiel tým spôsobom akým prišiel, lebo s nejakým druhom chudoby, núdze a utrpenia sa vieme všetci stotožniť.

Boh prichádza do našej ľudskej biedy, aby oslovil všetkých ľudí. – Tých, ktorých núdzu sledujeme na TV obrazovkách v spravodajstve z krízových oblastí a ktorí sa zdajú byť v týchto dňoch hojnosti zabudnutí.

Boh chce osloviť aj tých, ktorí uprostred hojnosti tušia svoju chudobu. – **Veď život je viac, ako bohato prestretý stôl alebo drahé, nákladné vianočné dary.**

Pán Boh nás svojim príchodom upomína na tú chudobu, ktorú vidí len málokto. Ktosi ju výstižne vyjadril slovami: „**Najväčšou tragédiou Vianoc je, že sa narodil SPASITEĽ a NIKTO si to nevšimne!**“

Vskutku **TRAGICKOU CHUDOBOU JE ŽIŤ BEZ BOHA, ZABUDNÚŤ NA NEHO.** Táto duchovná chudoba poháňala Pána, aby – hoci bol bohatý – schudobnel pre nás, aby sme my zbohatli Jeho chudobou. **S chudobou dieťaťa v jasliah k nám prichádza bohatstvo neba.** Boh otvára dvere do života.

Vianoce neslávim preto, aby sme sa ako rodina spolu zabavili, dobre najedli a pohovárali – hoci to všetko je milé. **JEDEN Z HLAVNÝCH DÔVODOV, PREČO V CIRKVI SLÁVIME SVIATKY – Vianoce nevynímajúc – JE, ABY SME ODOVZDÁVALI VIERU ĎALŠÍM GENERÁCIÁM.** Tak to Boh prikázal už v Starej zmluve (5M 6, 20 – 24) Izraelcom.

Nič proti tomu, že v našich domácnostiach máme výzdobu, stromček, darčeky, dobroty na stole, no

NEZABUDNIME, NA TOHO, KTO JE DÔVODOM VIANOC – NA JEŽIŠA. Nedopustíme, aby všetky tie pekné veci, ktoré k Vianociam patria, prekryli Pána Ježiša. To, že On, hoci bol bohatý, schudobnel pre nás, aby sme my zbohatli Jeho chudobou.

Ani naše deti a vnúčatá nenechajme v omyle, že Vianoce sú o dar ekoch, rozprávkach, o rodinných stretnutiach. To je iba voliteľný doplnok. Niečo, čo je sympatické, ale Vianoce by koniec koncov boli aj bez toho.

VIANOCE SÚ JEŽIŠ – JEHO NARODENIE, JEHO PRÍCHOD, JEHO LÁSKA. TOTO MÁ ZOSTAŤ V STREDE.

Počuli sme to aj čítania z proroka Izaiáša (9, 5): **„Dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný.“** 1. list Jánov (5, 11 – 12) po tom hovorí: *„Boh nám dal večný život, a tento život je v Jeho Synovi. Kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá život.“* **AK V STREDE NIE JE JEŽIŠ, ZOSTANE Z VIANOC IBA DÁTUM BEZ OBSAHU. MY VŠAK NEOSLAVUJEME DÁTUM, ALE BOŽIEHO SYNA,** ktorý schudobnel pre nás, aby sme my zbohatli Jeho chudobou.

KEĎ MÁ BYŤ PÁN JEŽIŠ V STREDE, TO OSTATNÉ MUSÍME TKP. POODSÚVAŤ A V STREDE UROBIŤ JEŽIŠOVI MIESTO.

Zopár praktických tipov od ľudí skúsených vo viere. Radia: Nehovoriť: „Pred večerou sa pomodlíme a prečítame si vianočné evanjelium z Biblie“, ale: **„Po modlitbe a zvestovaní Narodenia Spasiteľa, budeme večerať.“**

Alebo: Nevravieť: „Po večeri si rozbalíme darčeky pod stromčekom“, ale: **„Dostali sme najväčší dar z neba. Boh nám dal svojho Syna, Pána Ježiša. Aby sme si to pripomenuli – lepšie uvedomili, máme pod stromčekom menšie darčeky.“**

Dávať a dostávať darčeky je súčasťou lásky. Preto je vianočný zvyk obdarovávania dobrý. V ňom názorne vidno, že láska nie sú iba myšlienky či slová, ale čin – biblicky: Slovo sa stalo telom. Ježiš však má zostať v strede, veď darčeky si dávame práve preto, že Pán Boh nás v narodenom Ježišovi obdaroval.

Takže **program na dnešný večer:** Najprv modlitbou a čítaním evanjelia privítame narodeného Ježiša v našej rodine. Potom sa s Ním navečeriame. Po večeri si rozbalíme darčeky, aby sme si pripomenuli, že sme dostali obrovský dar, ktorým je Ježiš. Potom spoločne poďakujeme Bohu za Ježiša aj za ostatné darčeky.

Nech Ježiš zostane v strede. Dnes i v ďalších dňoch. Amen.

